

کوریور تینیت توکسوپلاسمایی نامعمول و گزارش یک مورد آن

دکتر بهروز ادیبی*

چکیده

کوریور تینیت توکسوپلاسمایی پری پاپیلری یک بیماری نادر است که به علت نزدیکی ضایعه به دیسک ایمیک، همراه با تورم دیسک (papillitis) می‌باشد. این وضعیت به صدمه فیبرهای عصبی ناحیه گرفتار متوجه شده و در میدان بینایی مرکزی نقصان ایجاد می‌کند، به همین علت برخلاف انواع دیگر کوریور تینیت توکسوپلاسمایی، اولین شکایت این بیماران، اختلال در میدان دید مرکزی و تاری مختصر دید، به کلینیک مراجعه نمود که در معاینه بالینی، $MG2^+$ یا نقص دیدرنگ و کوریور تینیت همراه با تورم دیسک بینایی داشت، در بروزی فرابالینی، تیز ایمیو بوجلو بولین G و M توکسوپلاسموز در ابتدا و یک هفته بعد بالآخر از حد طبیعی بود.

واژه‌های کلیدی: پری پاپیلری - توکسوپلاسموزیس - کوریور تینیت - نقص میدان دید مرکزی

می‌کند (۱۱ و ۱۲).

گزارش مورد

دوشیزه ۱۶ ساله‌ای از اهالی بندرگز با شکایت از یک نقص ناگهانی در میدان دید مرکزی چشم چپ^۴ مراجعه کرده است. شروع بیماری بدون همراهی با سردرد و چشم درد و تورم و قرمزی چشم چپ بود. وی سایقه هیچ‌گونه بیماری قبلی را ذکر نکرد و دارویی نیز مصرف نمی‌کرده است. در معاینه بالینی انجام شده، دید چشم راست ۱۵/۲۰ و چشم چپ ۲۰/۲۵ بود، اما بیمار اظهار داشت که قسمتی از اجسام و علایم چارت را نمی‌بیند. بازتاب مردمک چشم راست، طبیعی و چشم چپ، ضعیف بوده و در آزمون نورچشمک زن متاخری^۵ MG2⁺^۶ داشت. در cap test دید رنگ قرمز در چشم چپ کمتر از چشم راست بود. در معاینه با لامپ اسلیت، قرنیه شفاف بوده و K.P's نداشت. اتفاق قدامی، شفاف و فاقد سلول بود. لنز نیز طبیعی و ویتره شفاف بوده و سلول در ویتره دیده نمی‌شد.

در معاینه ته چشم، در قسمت فوقانی خارجی^۷ نزدیک دیسک جاکستا پایپلری، یک تورم لوکالیزه رتین همراه با التهاب غلاف عروقی منطقه perivascular sheeting^۸ دیده می‌شد که به تورم دیسک در حد ۲⁺ - ۱⁺ همراه با یک خونریزی شعله شمعی در کنار ضایعه و چندین خونریزی شبکیه در اطراف دیسک منجر شده بود. این به علت بوده که یافته ارزشمندی است که منابع دیگران نیز^۹ به این نکته اشاره نموده‌اند (۱۳ و ۱۴ و ۱۵ و ۱۶).

مقدمه

توکسیپلاسمایک انگل پرتوزوال^۱ داخل سلولی است که تنها میزبان آن گریه بوده و یکی از علل شایع اووئیت^۲ خلفی و کاهش بینایی می‌باشد (۲۰ و ۲۱).

تشخیص بیماری بر اساس یافته‌های بالینی و آزمایشگاهی و سابقه قبلی ابتلاء به توکسیپلاسموزیس می‌باشد. ضایعه اصلی توکسیپلاسموزیس، کوریورتینیت است. این سازواره با ایجاد التهاب در شبکیه و کوروئید زیرین و ویتره آن (۴) اغلب یک ناحیه خاصی از شبکیه را گرفتار می‌کند اما در بعضی موارد، به گرفتاری چندناحیه‌ای نیز منجر می‌شود. این سازواره از دو طریق می‌تواند انسان را مبتلا کند:

۱) از طریق داخل رحمی که به آن نوع مادرزادی اطلاق می‌شود. در این نوع، مادری که قبل از سالم بوده مبتلا به یک عفونت توکسیپلاسمایی می‌شود و از این طریق جنین نیز مبتلا شده و منجر به گرفتاری چشمی و سیستمیک در جنین می‌گردد (۸ و ۱۰ و ۱۵).

۲) از طریق خوردن اووسیت‌ها^{۱۰} در نتیجه مصرف گوشت پخته یا سبزیجات آلوده و یا به وسیله تنفس سازواره‌هایی که با مدفع خشک شده و در هوای منتشر شده گریه مبتلا می‌شوند. به این، نوع اکتسابی اطلاق می‌شود (۱۰ و ۹ و ۶).

در این افراد ابتدا یک بیماری سیستمیک اولیه ایجاد می‌شود که علایمی شبیه به آنفلوآنزا با لنفادنوپاتی و بیحالی دارند و اغلب با یک عفونت دستگاه تنفس فوقانی اشتباه می‌شود. اما در ۲-۳ درصد این افراد، سازواره از طریق خون به چشم رسیده و یک کوریورتینیت ایجاد

۱ - protozoal

2 - uveitis

3 - oocysts

4 - central scotoma

5 - Swinging flash light test

6 - marcus gun phenomenon

7 - superior temporal

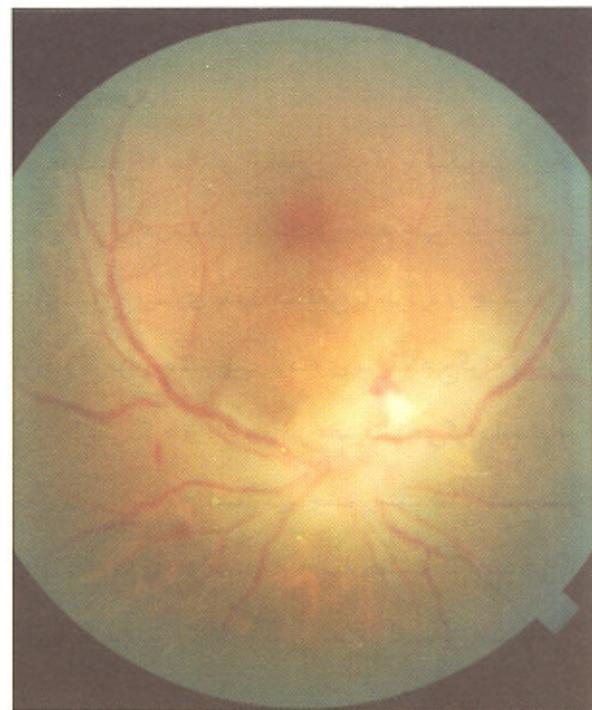
اسید ، روزی ۱۵ میلی گرم شروع شد ، و یک بار کلیندامایسین ، ۵۰ میلی گرم ، به صورت زیر ملتحمه‌ای تزریق شد و یک روز بعد قرص پردنیزولون ۲ میلی گرم برای هر کیلو گرم در روز تجویز گردید که پس از ده روز و بعد از یک ماه قطع شد. پس از ۳ روز از شروع درمان ، دید بیمار به ۲۰/۱۵ افزایش یافت در حالی که نقص میدان دید مرکزی هنوز وجود داشت و پدیده M.G هنوز تغییری نکرده بود. پس از گذشت حدود یک ماه از درمان پدیده M.G به حالت طبیعی برگشت و نقص میدان دید مرکزی کوچکتر شده بود. تورم شبکیه و دیسک ، بر طرف شده بود و در محل عارضه، اسکار کوریور تینال مختصه باقی مانده بود ، علاوه بر این، خون‌ریزی شعله شمعی در سطح دیسک هنوز باقی ، اما بر طرف شده بود. *Vascular sheeting*

بحث

در توکسoplasmozis ، تا به حال ، گرفتاری سیستم عصبی مرکزی به طور متناوب گزارش شده است. گرفتاری عصب بینایی به صورت التهاب عصب بینایی و یا پاپیلیت همراه با ادم تظاهر می‌کند. انتشار مستقیم عفونت مغزی توکسoplasmایی از طرف غلاف عصب بینایی ، منجر به ایجاد التهاب عصب بینایی می‌شود. در گزارش‌های متعددی سازواره توکسoplasma را در مایع مغزی - نخاعی و در عصب بینایی جدا کرده‌اند (۱۷).

در یک بررسی که در آن بیماری ، مبتلا به مننگو آنسفالیت و رتینوکوروئیدیت نزدیک دیسک دیسک بوده، سازواره توکسoplasmaderمایع مغزی - نخاعی یافت شده است (۱۸).

۱ - این هم به دلیل فقدان امکانات لازم برای پریمتی بود و هم به خاطر عدم تمگن مالی بسیار برای مراجعته به یک مرکز مجهز نبود.

در قسمت فوقانی نیپورال مارژین دیسک بینایی ، یک ضایعه رتینیت فعال مشاهده می‌شود که موجب ادم شبکیه اطراف و تورم سر عصب بینایی با ادم سر عصب و خون‌ریزی شعله شمعی نزدیک محل ضایعه و اطراف دیسک شد ، که به علت واسکولیت عروقی اطراف ضایعه به وجود آمده است.

ماکولا ، بازتاب فوتوآی خوبی داشت و در سایر نقاط شبکیه نکته آسیب شناختی خاصی مشاهده نشد. پریماتری متأسفانه انجام نشد .^۱

عيار پادتن G و M توکسoplasmozis در مراحل اولیه انجام شد که عیار IgG ، IgM ۱:۲۰۰ Eu/ml طبیعی ($> 1:600$) دامنه ، تیتر IgM ، ۱۱/۴ Eu/ml طبیعی (> 20) و یک هفته بعد تکرار شد IgG ، ۱:۱۸۰۰ Eu/ml IgM که ۱:۱۸۶/۴ Eu/ml گزارش گردیده است.

با توجه به یافته‌های فوق ، تشخیص کوریور تینیت توکسoplasmایی پری پاپیلری قطعی گردید. درمان بیماری در همان روز اول مراجعه ، با سولفی سوکسازول ، ابتدای ۵۰ میلی گرم و سپس هر ۶ ساعت یک گرم ، و پریماتامین ، ابتدای ۵۰ میلی گرم و سپس هر ۸ ساعت ۲۵ میلی گرم ، و فولینیک

می باشد. در نوع توكسپلاسموزیس مادرزادی، پادتن M سرم در مراحل اولیه بیماری بالا رفته اما از هفته ششم آنقدر کم می شود تا به حد طبیعی برسد. اما پادتن G سرم در مراحل اولیه بالا رفته و همیشه بالاتر از حد طبیعی باقی خواهد ماند (۲۴). این تستها به علت این که مدتی طول می کشد تا پادتن سرم به افزایش قابل تشخیص برسد و به علت این که گزارش نتیجه یک هفته به طول می انجامد، برای تشخیص اولیه ارزش ندارد. تست حساسی وجود دارد که اندازه گیری میزان پادتن در مایعات داخل چشمی است که به روش ^۱ELISA قابل اندازه گیری می باشد (۲۵ و ۲۶ و ۲۷).

تشخیص وجود پادتن در مایعات داخل چشمی که قبل از بالا رفتن پادتن های سرم قابل ردیابی است، فقط به تشخیص ضایعه کمک می کند اما میزان شدت آن را نمی تواند مشخص نماید. این تست برای تشخیص انواع گرفتاری عصب بینایی ارزش بیشتری دارد (۲۶ و ۲۷) اما به علت نیاز به تجهیزات گران قیمت در دسترس نمی باشد.

به وسیله فناوری های جدید نظری پروسه DNA و polymerase chain reaction نیز میزان بسیار کم پادگن و پادتن را مشخص نمود. این مورد بیماری، از این نظر اهمیت دارد که با توجه به تبودن علایم بالینی مشخصه بیماری و با توجه به فقدان امکانات آزمایشگاهی ارزشمند و نیاز به تشخیص و درمان سریع برای جلوگیری از کاهش دائمی دید بیمار، لازم است فقط بر اساس آشنایی قبلی با چنین سوردی از بیماری آن را تشخیص داده و درمان را شروع نمود.

در مطالعه دیگر که به وسیله دامن و مان شوت انجام شد، سازواره های توكسپلاسمایی را از عصب بینایی یک نوزاد فوت شده به علت توكسپلاسموزیس سیستمیک مادرزادی، جدا کردند (۱۹).

در مطالعه دیگری که در باره ۶ بیمار مبتلا به توكسپلاسموزیس جنبی منتشر شده، محل ضایعه فعال، در دیسک بینایی بوده است. ویلسون و همکارانش نیز یک مورد توكسپلاسموزیس چشمی را در بالغین گزارش کردند که ابتلاء عصب بینایی همراه با یک کانون التهابی شبکیه در ماکولا بوده است (۲۰). این بیماران با تورم سر عصب و التهاب ویتره و نقص میدان دید مرکزی مشخص می شوند و به طور کلی تشخیص این بیماران به علت وجود نداشتن ضایعه نوعی رتینوکوروئیدیت که برای تشخیص بیماری علامت شاخص می باشد، بسیار مشکل است.

چنانچه ملاحظه می شود اکثر موارد گزارش شده پاپیلیت از نوع مادرزادی بوده است و نوع اکتسابی پاپیلیت فقط یک مورد گزارش شده است که نشانه نادر بودن این نوع از رتینوکوروئیدیت توكسپلاسما می باشد (۲۱).

گرچه یافته های بالینی هنوز بهترین راه تشخیص رتینوکوروئیدیت توكسپلاسمایی هستند، اما از یافته های آزمایشگاهی به عنوان یک یافته تشخیصی درجه دوم می توان استفاده کرد، هرچند در موارد ابتلاء عصب بینایی، استفاده از یافته های آزمایشگاهی بسیار ارزشمند می باشد (۲۲ و ۲۳).

این یافته ها شامل اندازه گیری میزان پادتن M و G سرم

منابع

- 1 - Gass J. Stereoscopic atlas of macular diseases : diagnosis and treatment, 2Ed. St Louis, Mosby Company. 1997; 45-47.
- 2- Schlaegel TF Jr. Toxoplasmosis. In: Duane TD. Jaeger EA(eds) : Clinical ophthalmology. Hagerstown Md, London, Harper & Row.vol 4, 1978, 874-889.
- 3- Wilder HC. Toxoplasma chorioretinitis in adults. Arch Ophthalmol 1952; 48: 127-136.
- 4 - Friedmann C, Knox D. Variations in recurrent active toxoplasmic retinochoroiditis, Arch Ophthalmol 1969; 81: 481-493.
- 5 - Couvreur J, Desmonts G. Congenital and maternal toxoplasmosis : a review of 300 congenital cases. Dev Med Child Neurol 1962; 4: 519-530.
- 6- McCabe R, Remington J. Toxoplasma gondii. In Mandell G, Douglas R, Bennett J (eds): Principles and practice of infectious diseases, 2Ed. New York, John Wiley & Sons 1985; 134-156.
- 7- Nolan J, Rosen ES. Treatment of active toxoplasmic retinochoroiditis, Br J Ophthalmol 1968; 52: 396-399.
- 8- Wilson CB, Remington JS, Stagno S, Reynolds DW. Development of adverse sequelae in children born with subclinical congenital toxoplasma infection. pediatrics 1980; 66:767-774.
- 9 - Knick J, Remington J. Toxoplasmosis in the adult : an overview. N Engl J Med 1978; 298: 550-553.
- 10- Miller N, Frenkel J, Dubey J. Oral infections with toxoplasma cysts and oocysts in felined, other mammals, and in birds, J Parasitol 1972; 58: 928-937.
- 11 - Akstein R, Wilson L, Teutsch S. Acquired toxoplasmosis. Ophtahalmology 1982; 89: 1299-1302.
- 12- Perkins ES. Ocular toxoplasmosis, Br J Ophthalmol 1973; 57:1-17.
- 13- Braunstein R, Gass J. Branch artery obstruction caused by acute toxoplasmosis, Arch Ophthalmol 1980; 98: 512-513.
- 14- Rao NA, Font RL. Toxoplasmic retinochoroiditis : electron - microscopic and immunofluorescence studies of formalin - fixed tissue, Arch Ophthalmol 1977; 95: 273-277.
- 15- Williamson TH, Meyer PA. Branch retinal artery occlusion in toxoplasma retinochoroiditis, Br J Ophthalmol 1991; 75(4) : 253.
- 16- Zimmerman LE. Ocular pathology of toxoplasmosis, Surv Ophthalmol 1961; 6:832-856.
- 17- Folk JC, Lobes LA. Presumed toxoplasmic papillitis ophthalmology 1984; 91: 64.
- 18- Uchida Y, Kakehashi Y, Kameyama K. Juxtapapillary retinochoroiditis with a psychiatric disorder possibly possibly caused by Toxoplasma: A case note. Am J Ophthalmol 1978; 86: 791.
- 19- Manschot WA, Daamen CBF. Connatal ocular toxoplasmosis. Arch Ophthalmol 1965; 74: 48.
- 20- Willerson D Jr, Aaberg TM, Reeser F et al. Unusual ocular presentation of acute toxoplasmosis. Br J Ophthalmol 1977; 61: 693.
- 21- Willerson D Jr, Aaberg TM, Reeser F, Meredith TA. Unusual ocular presentation of acute toxoplasmosis, Br J Ophthalmol 1977; 61: 693-698.
- 22- Eichenwald H. The laboratory diagnosis of toxoplasmosis, Ann NY Acad Sci 1956; 64: 207-214.
- 23- Holliman R, Stevens R, Duffy K, Johnson J. Serological investigation of ocular toxoplasmosis, Br J Ophthalmol 1991; 75(6): 353-355.

- 24- Weiss MJ, Velazquez N, Hofeldt AJ. Serologic tests in the diagnosis of presumed toxoplasmic retinochoroiditis, Am J Ophthalmol 1990; 109(4): 407-411.
- 25- Rothova A, Van Knapen F, Baarsma GS, et al. Serology in ocular toxoplasmosis, Br J Ophthalmol 1986; 70: 615-622.
- 26 - Desmonts G. Definitive serological diagnosis of ocular toxoplasmosis, Arch Ophthalmol 1966; 76: 839-851.
- 27 - Desmonts G, Forestier F, Thulliez P, et al. Prenatal diagnosis of congenital toxoplasmosis, Lancet 1985; 1: 500-504.